

Universitätsbibliothek Paderborn

**In Amos, Abdiam, Et Ionam Prophetas, Commentarij
Francisci Lamberti Auenionensis**

Lambert, François

Argentorati, 1525

VD16 B 3868

Pars Prima. Primum Dei sermonem aduersum primores Israelis ponit, & quòd erant cum multi op probrio ducendi in captiuitatem, prænunciat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35983

COMMENTAR. CAPVT IIII. 35

tertio Regum ultimo. Et domus eburnea quam edificauit. Has diruendas prædixit. Recite uero, postquam adseruit idolorum abominationes conterendas, superbiam domorum casuram prænunciavit: nam hæc ferè ubique adnexa reperties, scilicet idolorum cultum, & abusum extenorum. Vbi autem primum cadit, cadit & reliquum. Fidei nanque puritas, & uerus Dei cultus, abusum, & adscitum terrenorum neutiquam admittit.

CAPVT Q. VARTVM.

Summariu[m] capitiis: Primum Dei sermonem aduersum primores Israëlis ponit, & quod erant cum multo opprobrio ducendi in captiuitatem, prænunciat. Secundo, eorum Idolatriam & abominationes subsannat, ac execratur, illorum simul obstinationem palam faciens. Tertio, adserit idem quod comminatus fuerat, mox subiiciens adhortationē siue iustionē, ueræ misericordie plenissimam.

PARS PRIMA.

AUdite uerbū hoc uaccæ pingues, quæ estis in monte Samariae, quæ calumniam facitis egenis, & consfringitis pauperes. Quæ dicitis dominis uestris: Adferre, & bibemus. Jurauit
E 3 Dominus

FRANC. LAMB. IN AMOS

Dominus Deus in sancto suo, quia ecce dies
uenient super uos, & leuabunt uos in
contis, & reliquias uestras, in ollis
feruentibus, et per aperturas
exibitis, altera contra alteram, &
proiiciemini in Armon, di-
cit Dominus.

Occ. 10. uscas adpellat aureos uitulos, hic ne-
oro corundem uitolorum primos cultores, hoc est,
Primores ex Israeli, Regibus inferiores. Et recte
quidem, ut quemadmodum cultores Dei vocantur Diis, ita
cultores idolorum, idola: & cultores uaccarum, uacca-
nidem recte uscae, adpellati fuere, quod brutales, car-
nales, & sine spiritu essent, alieni omnino ab imagine
Dei, comparati uimenti insipientibus, & illis adsimila-
ti. Psal. 48. De imagine Dei plura tractauimus, libro De
causis execrationis &c.

Ceterum pingues dicuntur, ob diuitias, quibus adfelli
& dediti erant, & q[uod] spiritu pauperes minime essent, hoc
est, quod diuitias non possiderent, quasi non possiderent:
nec uerentur hoc mundo, quasi non uerentur. Poterant
quidem possidere diuitias, uerum simul oportuerat, rebus
ipsis possessis abrenunciare, id est, non illis tam adfici, ut
non parat effeni omnia dimittere, ubi proximorum indi-
gentia exigebat. Nimirum, non plus licuit fidelibus, qui

COMMENTAR. CAPVT IIII. 30

tum fuerunt, adfici terrenis, quām nobis. Deniq; idcm fu-
it à principio, omnium fidelium spiritus, idem ipsos fide-
les erudiens. Quot uaccæ pingues habet Antichristi Sy-
nagogæ.

Eiusmodi uaccæ pingues, sive Basan, ut est in **Hebreo**,
ubi sunt pascua fertiliſſ., & uaccæ pingues, nolunt adqui-
escere suauissimis eloquijs **Domini**. Sed qui nolunt audire
misericordie uerbum, inuitantur, ut uel nolentes, audi-
ant iudicium horrendæ manus **D O M I N I** contra se.
Audite, inquit, uerbum **D O M I N I**, quo uos re-
probat, ouaccæ pingues, non querentes, neque sapien-
tes, nisi que carnis sunt, que estis in monte Samarie, hoc
est, in Israël, cuius regia urbs Samaria erat.

Quæ calumniam &c. Hoc est: opprimitis, calcatis,
rapitis, & adfligitis, pauperes & egenos populi mei.
Quæ dicitis Dominis uestris, uobis maioribus: Adferre,
& bibemus. Sensus est: Semper ad terrena undilibet
congreganda anhelatis, & ob id solicitatis Dominos ue-
stros, ut uobis maiorem rapiendi occasionem tribuant, uo-
bis committendo causas & negotia pauperum, ac ne-
gotia regni. Neu nobis miseris, quia etiam nostro sae-
culo, eiusmodi uaccæ sanguisuge multiplicatae sunt su-
pra numerum.

Iuravit **D O M I N V S**: Iuramentum Dei, decretum
eius invariabile est. Quid iuravit? Quid tū diceret domi-
nus in sancto suo, hoc est, in seipso, qui solus est uere ex se

E 4 sanctus

FRANC. LAMB. IN AMOS

sanctus, de uaccis pinguisibus Israë? Quid dies uenirent
sub Osee filio Bela, Rege Israël quarto Regum. 17. quibus
Assyrii eos caperent, et leuarent in contis, in uectibus, ut
carnes uaccarum, dum aliquo portantur: leuarent quoque
reliquias eorum, in ollis feruentibus. Sensus est, quid
eos ducturi erant in captuitatem, etiam cum multo
cruciati, qui per ollarum feruorem designatur. Porro
corundem reliquæ, familie et subditu fuere.

Hi per murorum aperturas (ruperunt enim illos)
exierunt à ciuitatibus Israël, altera contra alteram, id
est, multi simul. Exierunt autem, non libere, sed
ui magna ac coactione, projectique fuere, hoc est, cum
opprobrio et contemptu ducti, in Armon. Nomen
est terræ longinqua ultra terram Assyriorum, que a
lioqui Armenia uel Armona dicitur. Proinde Symma-
chus interpretatus est Armenia, Aquila uero Armona,
et idem sunt.

Quid putatis, uaccæ Basan pinguisimæ, que pascuis,
hoc est, terrenis omnibus adfluijis, uobis tandem futurum?
Que pro nihilo habetis, uorare pauperum substantiam, corumque bibere sanguinem, usque in finem.
Vaccas et idola regni perdi, adlocutor. In proximo est, ut mactemini, et leuemini in
ollis feruentibus, et cadatis à fastigis uestris in profundum. Veh, ueh, ueh, uaccis istis, que omnia fiducia
pascua absumere non cessant.

Pars secunda